717/05

Den 2.februar 2005 blev i sag nr. 64.125:

xxxxxxx xxxxx
xxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxxxxx

mod

Bauta Forsikring A/S
Farvergade 17
1463 København K

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har Familiens Basisforsikring II i Bauta Forsikring A/S, klager over størrelsen af den af selskabet udbetalte erstatning i forbindelse med det anmeldte indbrudstyveri.

Selskabet har anerkendt erstatningspligten og har bl.a. udbetalt 75.075 kr. for særlige private værdigenstande, svarende til 15 % af forsikringssummen på 500.500 kr., hvilket er forsikringens maksimumdækning. Efter indbringelse af sagen for nævnet har selskabet konstateret, at det uberettiget har fratrukket selvrisiko på 1.560 kr. Beløbet er efterfølgende fremsendt til klageren med tillæg af renter efter Forsikringsaftalelovens § 24.

Klageren påstår selskabet forpligtet til at udbetale fuld erstatning for smykker og sølv, i alt 162.000 kr. Til støtte herfor har klageren henvist til, at selskabets tegningskonsulent har ydet mangelfuld rådgivning i forbindelse med tegning af forsikringen. Således anfører klageren i skrivelse af 16/3 2004 til selskabet bl.a.:

"Min datter og jeg flyttede til Danmark fra Tyskland sidste år i juli.

Jeg skulle starte på Sygeplejeskolen d. 1. august så vi fandt et hus ude på landet …

Jeg meldte mig med det samme ind i Dansk Sygeplejeråd og ringede til BAUTA og sagde som det var, at jeg lige var flyttet til Danmark og havde fået anbefalet at melde mig ind i BAUTA, da de bl.a. havde en god forsikring og gode elev-tilbud.

Jeg blev henvist at ringe til den forsikringsmedarbejder der hørte til det område jeg boede i.

Det undrede mig meget, efter at have talt med ham at han ikke kom ud og så vores bohave og dermed fik vejledt mig ordentligt, da jeg kan huske, jeg følte mig lidt usikker og var bange for, at jeg ikke fik mig dækket ind ordentlig.

Jeg troede egentlig også, at det er det der ideen med, at der er sådan område folk ansat, for så kunne jeg jo ligeså godt have ringet til Kbhvn. og aftalt det fornødne der.

Jeg fik lavet en forsikringssum på 500.000,00 kr. og det sagde han, at det var sådan en normal forsikringssum.!

Fejlen ligger nok der, at han har i sit eget hoved set og hørt igennem telefonen, at jeg jo var Sygeplejestuderende og dermed tænkt at jeg nok ikke var så gammel, jeg ved, at jeg før er blevet anslået som værende ung i tlf. , at han ikke har tænkt over, at jeg var 43 ar gammel og derfor har andet bohave end en på 20 år.

Jeg fortalte ham at jeg havde noget sølvtøj og jeg skulle giftes d. 5 november, hvor jeg vidste, at jeg ville få en masse arve sølvtøj, da jeg kom fra et hjem, hvor der stadig fra gammel tid, var en del gammelt værdifuldt sølvtøj.

Det kommenterede han ikke, end at han mente, at den sum jeg havde nok ville række.

Hvad har han egentligt tænkt på eller har han overhovedet tænkt?"

Selskabet har over for nævnet fastholdt, at klageren har fået den erstatning, som hun er berettiget til. I skrivelse af 15/6 2004 til nævnet anfører selskabet bl.a.:

"Af korrespondancen med vort medlem fremgår det, at hun mener vor tegningskonsulent ikke har vejledt godt nok ved tegningen af forsikringen. Dette er vi ikke enige, idet vi i forbindelse med tegningen har fremsendt det samme tilbud på forsikring 3 gange til vort medlem, der har haft flere forskellige adresser. Af tilbuddene fremgår både forsikringssum, samt hvilken dækning der er for 'særlig private værdigenstande'.

Vi har endvidere kontaktet vor tegningskonsulent vedr. anken fra vort medlem. Tegningskonsulenten kunne dog ikke huske den pågældende, antagelig fordi de 2 seneste tilbud er fremsendt fra vor tegningsafdeling på hovedkontoret. Kopi af et eksempel på vore tilbud vedlægges til orientering.

Med baggrund i ovennævnte er det vor opfattelse, at vort medlem selv har haft mulighed og pligt til at sikre sig, at forsikringen tegnes med de relevante summer, og at der derfor ikke kan pålægges os noget ansvar for den manglende dækning.

Erstatningskravet for 'særlige private værdigenstande' er efter vor opfattelse kun dokumenteret i yderst beskedent omfang, men dette har vi valgt ikke at gøre gældende, idet der alene er udbetalt ovennævnte max. dækning. Skulle hele kravet have været udbetalt ville et fradrag på ikke under 25 % være gjort gældende."

Klageren har over for nævnet fastholdt, at hun har modtaget forkert rådgivning i forbindelse med tegning af forsikringen. Således anfører klageren bl.a.:

"Jeg ved at der er andre end mig, der mener at jeg er blevet forkert rådgivet, idet den mand som BAUTA sendte ud, med det samme sagde, at jeg var blevet meget dårligt vejledt.

…

Jeg kontaktede den assurandør, som Kbhn. gav mig tlf. nr. på med det samme, da vi var tilflyttet adressen …, han var for øvrigt meget sløv, og jeg talte med ham flere gange, for at sikre mig at vi var ordentlig forsikret, nu da vi jo boede til leje, og vi havde brug for tryghed der vor vi boede, så alt skulle være helt i orden.

Jeg nævnte for ham min. 2 gange at jeg skulle giftes 4 mdr. senere og jeg vidste, at jeg fik en mængde gammelt sølv etc. Fra min mor og det var derfor meget vigtigt for mig, at sikre mig, at vi var godt nok forsikret med det beløb på ca. 500.000 kr. Jo,Jo, det var jeg da, sagde han!

Hvorfor skulle jeg snyde mig selv og være underforsikret, hvis der pludselig skete noget? Det ville jo være fuldstændigt åndsvagt, jeg spurgte ham jo specifikt og fortalte ham om det arvesølv. Skal det være en gættekonkurrence at blive medlem i BAUTA?

De er da til for at vejlede er de ikke?

…

Han skulle jo bare have sagt til mig, husk at du skal forhøje din forsikring efter bryllluppet eller have sagt, at vi så fra start af, skulle lave summen højere, så det var dækket også af de 15 % som BAUTA nu forsøger at slippe med. Som sygeplejestuderende er forsikringen jo ikke højere, end at jeg sagtens kunne have forhøjet den sum så den dækkede vores bryllupsgaver."

Heroverfor har selskabet i skrivelse af 23/7 2004 til nævnet anført, at det har forelagt klagerens skrivelse for tegningskonsulenten. Han kan desværre ikke huske samtalerne, men har over for selskabet anført, at hvis han havde fået oplysningerne om sølvtøjet, havde han naturligvis også vejledt klageren med hensyn til dækning af dette.

Af et af de af selskabet fremlagte forsikringstilbud fremgår bl.a.:

"Forsikringssum: 500.000 …
Dækning for særlige private værdigenstande:
kr. 75.000 …"

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**4.7 Tyveri.**

Tyveri dækkes efter bestemmelserne i dækningsskemaet.

…

Forsikrede genstande

…

Penge m.m. (maksimalt 16.200 kr.) jf. punkt 3.3. Særlige private værdigenstande (maksimalt 15% af forsikringssummen), jf. punkt 3.4.

…

3.3 Penge m.m.

…

3.4 Særlige private værdigenstande.

Som 'særlige private værdigenstande' anses:

- Frimærkesamlinger
- Ting af guld, platin eller sølv, *)
- Møntsamlinger
- Perler *)
- Smykker
- Ædelstene *)

Genstande, hvori de med *) mærkede ting indgår som en væsentlig bestanddel, behandles under dette punkt, uanset om genstanden samtidig kan henføres til andre grupper af forsikrede genstande.

Dækningen er begrænset til maksimalt 15% af forsikringssummen pr. forsikringsbegivenhed."

Nævnet udtaler:

Indledningsvis bemærkes, at det påhviler forsikringstageren selv at sikre sig, at forsikringssummen er fastsat korrekt.

Nævnet har gennemgået sagen og finder det ud fra de foreliggende oplysninger ikke godtgjort, at selskabets tegningskonsulent i telefonsamtalerne med klageren har haft særlig anledning til at påpege dækningsbegrænsningen ved særlige private værdigenstande eller på anden måde har ydet en vejledning, der ikke var i overensstemmelse med det af klageren oplyste. Det findes således ikke sandsynliggjort, at selskabet har ydet en sådan rådgivning, at det har pådraget sig et erstatningsansvar.

Da selskabet har udbetalt erstatning i overensstemmelse med de fastsatte betingelser, kan nævnet ikke pålægge selskabet at yde yderligere erstatning.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann

Udskriften bekræftes

Henning Jønsson